

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 102.150 van 20 december 2001
in de zaak A. 96.286/XIV-185.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat W. VERLINDEN,
 kantoor houdende te 1140 BRUSSEL,
 Gemeenschappenlaan 2

tegen :

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van
 Binnenlandse Zaken.

--

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Kongolese nationaliteit, op 9 oktober 2000 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 september 2000 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 6 juni 2000 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 14 september 2000;

Gelet op de beschikking van 30 november 2000 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gelet op artikel 7 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gelet op het administratief dossier en gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het voorlopig advies opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 7, §2 van het hoger genoemde koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dit voorlopig advies aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 4 oktober 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 oktober 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van advocaat W. VERLINDEN, die verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur C. JANSSEN, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de raadvrouw van de tweede verwerende partij bij brief van 3 oktober 2001 aan de Raad van State laat weten dat zij afstand doet van “de exceptie ingeroepen als ‘hoofdzakelijk’ en waarbij wordt gesteld dat de Minister van Binnenlandse Zaken geen verwerende partij is”;

2. Overwegende dat de verzoekende partij België binnenkomt op 8 oktober 1999 en zich vluchteling verklaart op 10 december 1999; dat op 6 juni 2000 de minister van Binnenlandse Zaken beslist tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten; dat op 12 september 2000 de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing bevestigt; dat dit de thans bestreden beslissing is;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende dat, wat de tweede voorwaarde betreft, artikel 17, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten dient te bevatten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen; dat artikel 3, tweede lid, 5/, van het koninklijk

besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt dat de vordering tot schorsing dient te bevatten "een uiteenzetting van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen"; dat uit deze bepalingen volgt dat verzoekende partij in haar verzoekschrift duidelijk en concreet dient aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan, en dat met niet in het verzoekschrift tot schorsing opgenomen feiten en verklaringen hieromtrent geen rekening kan worden gehouden;

3.2. Overwegende dat, wat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft, de verzoekende partij het volgende betoogt:

“Gezien dat een rechtstreekse uitvoering van de betwiste beslissing dd. 12 september 2000 ernstige schade aan verzoeker kan veroorzaken, schade welke niet te herstellen is.

Verzoeker integreerde zich goed in België en volgde verschillende taalcursussen. In zijn land van herkomst wordt verzoeker ernstig bedreigd.

De onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing zou leiden tot zijn terugwijzing naar het land van herkomst waar hij een ernstig risico loopt om van zijn vrijheid te worden beroofd.”;

Overwegende dat de verzoekende partij het betoog dat zij bij terugwijzing naar het land van herkomst een ernstig risico loopt om van haar vrijheid te worden beroofd, een algemene en louter affirmatieve bewering is die bij gebrek aan enig feitelijk element met betrekking tot de persoonlijke, concrete toestand van verzoekende partij niet volstaat om het moeilijk te herstellen ernstig nadeel aan te tonen; dat ook een verwijzing naar haar integratie in België op zich niet doet blijken dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel veroorzaakt of dreigt te veroorzaken, dat verzoekende partij niet aantoont met concrete gegevens die ze op zichzelf persoonlijk betreft, in welke zin de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing voor haar een persoonlijk en moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou inhouden; dat bijgevolg niet is voldaan aan de tweede voorwaarde van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twintig december tweeduizend en één, door :

de HH.	G. DEBERSAQUES,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
	W. GEURTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

G. DEBERSAQUES.